Waterforum

Column

Weerbaar

Door Jacqueline de Danschutter – SKIW & AquaMinerals

We leven momenteel in een wereld die steeds onrustiger wordt. Handelsketens die haperen, grondstoffen die ineens schaars zijn en landen die kritischer kijken naar wat ze zelf in handen hebben. De vraag is niet langer óf verstoringen optreden, maar wanneer en hoe goed we daarop voorbereid zijn. Leveringszekerheid lijkt geen vanzelfsprekendheid meer. In een land als Nederland, waar we van oudsher de boel goed op de rit hebben, is dat even wennen.

Complex samenspel

Ook in de (publieke) watersector. Een sector waar betrouwbaarheid zo vanzelfsprekend is, dat we er bijna niet meer bij stilstaan. De kraan gaat open en er komt schoon water uit. Achter die betrouwbaarheid schuilt een complex samenspel van technologie, kennis én chemicaliën. Hulpstoffen zoals metaalzouten en polymeren zijn cruciaal voor het zuiveringsproces. Zonder deze chemicaliën komt de continuïteit van veilig drinkwater en effectieve afvalwaterzuivering direct onder druk te staan. Veel van deze chemicaliën komen uit internationale ketens, vaak met een beperkt aantal leveranciers. Grondstoffen die ergens anders op de wereld worden gewonnen, geproduceerd en vervolgens hierheen worden vervoerd. Als daar iets hapert, merken wij dat meteen.

Vanuit mijn werk bij AquaMinerals zie ik gelukkig ook een andere beweging. Namelijk dat we als sector steeds beter worden in het benutten van wat we al hebben. Reststromen die grondstoffen worden. Materialen die we kunnen terugwinnen en opnieuw inzetten. Circulariteit als kans, maar ook gewoon als noodzaak om minder afhankelijk te worden.

Openheid

En vanuit SKIW zie ik hoe belangrijk het is om daarin samen op te trekken. En met samen bedoel ik de hele watersector, niet alleen waterschappen en drinkwaterbedrijven, maar zeker ook de industrie. Samen kennis delen, experimenteren en soms ook gewoon eerlijk zijn over wat er nog niet werkt. Juist die openheid, ook over de bloopers, maakt ons sterker als sector. Niet voor niets zijn de praktijkdagen zo waardevol: daar leren we van elkaar, juist als het schuurt.

Wat mij betreft is weerbaarheid in de watersector een randvoorwaarde. Ik denk dat er ook niet één allesomvattende oplossing is, maar ook hier weer een complex samenspel. Het gaat over andere leveranciers, alternatieve en circulaire chemicaliën, slimmere processen, betere samenwerking. En om te beginnen: het goed begrijpen waar onze afhankelijkheden zitten. Ook vraagt weerbaarheid om vooruitdenken, scenario's verkennen, risico's expliciet maken en keuzes durven maken. Want laten we eerlijk zijn: zolang alles werkt, ontbreekt de urgentie. Maar weerbaarheid kun je niet opbouwen op het moment dat het misgaat.